

Verbondenheid in het D.N.A. van de Wizzert

Door Gérard Zeegers

“Eerst werd ik heel snel boos. Hier leer ik mezelf in te houden en tot tien te tellen. Als je dat doet, weet je ook hoe je met anderen kunt communiceren. Het is fijn dat je dingen tegen Maud mag zeggen. Op de bank is het fijn”. Aan het woord is Stef (10 jaar). “Juf Maud helpt kinderen die bang zijn of niet makkelijk kunnen praten”, volgens Beau (9 jaar). “En ik? Ik heb de leukste baan van de hele wereld. Ik mag de hele dag doen wat ik leuk en interessant vind,” vult Maud Trausel aan. Trausel is leerkracht-met-een-speciale-taak. Vier dagen per week is zij werkzaam als gedragspecialist, en richt zij zich op het welbevinden van de (213) kinderen van basisschool de Wizzert in Zeeland. Ouders die kiezen voor de Wizzert, kiezen voor een school die verbondenheid wil realiseren.

Dr Phil op de Wizzert

Resi van der Coer (directeur sinds februari 2009): “Toen de Wizzert in 2003 startte, was het zaak om een deel van de nieuwe leerlingen niet alleen een nieuwe school, maar ook een nieuwe kans te bieden. Teveel kinderen zaten niet lekker in hun vel. Op hun “oude” school maakten zij het niet goed. We hadden al een intern begeleider die deskundig was op het cognitieve vlak en hebben er in 2008 voor gekozen om een intern begeleider c.q. gedragspecialist aan te stellen die zich kon richten op de sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen. Al snel stond de Wizzert in het dorp bekend als de school met de speciale kinderen.” Maud Trausel startte in augustus 2005 als leerkracht op de Wizzert: “Mijn SO-achtergrond kwam de school van pas. In het SO heb ik geleerd om te luisteren naar kinderen en met hen in gesprek te raken. Pas dan kun je vaststellen hoe ze in hun vel steken. Toen ik op de Wizzert begon, mocht ik me meteen verdiepen in de begeleiding van twee rugzakleerlingen. Nog tijdens de zomervakantie heb ik kennis gemaakt met deze twee “speciale” kinderen en aanpak en begeleiding afgestemd op hun behoeftes.” Trausel investeert continu in de relatie met kinderen en dat betaalt zich terug. Regelmatig wordt zij door kinderen aangesproken of om advies gevraagd. Dit leidt in de praktijk tot spontane ‘consulten’, waarbij een probleem wordt benoemd en erkend. In haar dagelijks werk paart zij een natuurlijke bevlogenheid aan een zorgvuldig opgebouwde deskundigheid. De inzet van de school om actief aan sfeer en relatie te werken, heeft geleid tot een gezamenlijke focus op verbondenheid. Het resultaat mag er zijn. “Kinderen weten dat zij hun zorgen en dilemma’s kunnen delen met hun eigen leerkracht of met hun eigen Dr. Phil” legt van der Coer uit, met een knipoog naar de beroemde Amerikaanse tv-psycholoog. “Maud is onze eigen Dr. Phil; ze heeft een luisterend oor en toont empathie. Zij neemt de apen niet altijd van je schouders over, maar ze is er als een leerkracht het te moeilijk vindt. Maud verstaat de kunst van het aansluiten bij kinderen en ouders en zij denkt in kansen en niet in problemen”, aldus van der Coer. “Het gebeurde te vaak dat kinderen weinig respectvol met elkaar, met ouders en met leerkrachten omgingen. Wij willen graag dat de kinderen het goed maken en dat zij zich verantwoordelijk voelen voor de ander.”

Met chocomel op de bank voor de SoVa-training

Trausel: “Ik kijk mee in de klassen en praat veel met kinderen en collega’s. Zo ga ik in het begin van het schooljaar met de bovenbouw mee op schoolkamp. Een van de doelstellingen van het schoolkamp is het realiseren van verbondenheid. Ik help mee op het kamp en maak veel tijd vrij om gericht te

observeren. Soms zit ik gewoon met een schrijfblok op schoot in het gras. Ik kijk en ik schrijf en vervolgens overleg ik met collega’s en vraag hen wat zij hebben gezien. Ik wil graag achterhalen welke positie kinderen innemen in hun groep en ga daarover ook in gesprek met kinderen. Wij willen graag dat alle kinderen zichzelf kunnen zijn. Eventuele belemmeringen kun je, samen met hen, wegnemen. Wij willen graag dat kinderen oog hebben voor elkaar. Ik probeer dit proces zoveel mogelijk te coördineren en te bewaken. Tijdens het schoolkamp wordt er een basis gelegd naar de rest van het jaar. De kinderen van groep 6 gaan in de bovenbouw voor het eerst mee op kamp. De kinderen van groep 7 en 8 herkennen dit gevoel en mede daardoor kunnen zij zich verantwoordelijk voelen voor de nieuwe kinderen. Dit wordt ook uitvoerig besproken tijdens kringgesprekken voor, tijdens en na het schoolkamp. Incidenten die zich hebben voorgedaan en eventuele vervolgacties worden met de kinderen besproken,” vervolgt een enthousiaste Trausel. In het Spinnenslot, de personeelskamer van de Wizzert, die veel weg heeft van een gezellige huiskamer, prijken de dieren van de Axenroos prominent aan de wand. In deze ruimte verzorgt Trausel onder anderen de eigen SoVa-trainingen aan groepjes kinderen. “De trainingen zijn succesvol. De kinderen blijven lekker in hun eigen school. Ze vinden het fijn hier in het Spinnenslot; ze nestelen zich op de bank met een beker warme chocomel en zo gaan we aan het werk. Uiteraard is er meer nodig dan chocomel en een gezellige ruimte. Het programma, ‘met Hart en Ziel’, is speciaal voor ons gemaakt. Ik zet verschillende materialen in, zoals het Kinderkwaliteitspel, ‘Sometimes I feel’ van Pia Jones, Babbelspel, ‘Kikker be cool’, maar ook kinderboeken als ‘Geweld? Voor geen geld!’ van het CEGO. We zetten ook de Doos en het Huis vol Gevoelens in; dit materiaal werkt uitnodigend voor met name de kinderen in de onder- en middenbouw.” Hoewel het nog maar de vraag is of de Wizzert het zich kan permitteren om ook volgend schooljaar een leerkracht vier dagen vrij te roosteren als gedragspecialist. weten Trausel en van der Coer dat de positieve grondhouding van de leerkrachten en de toegenomen kennis er toe hebben geleid dat verbondenheid een belangrijk bestanddeel van het DNA van de school is geworden.

Gérard Zeegers
Directeur obs de Bonkert
redactielid Egoscoop
jakzee@hetnet.nl